

Menighetsbladet

Nr 3 / 2016 Ringebu prestegjeld 72. årgang

Ringebu

Fåvang

Venabygd

Skulpturer. Rune Amrud

Tekstmeditasjon

Tekst:
Sokneprest
Ann Cathrin
Opsann Tomten

Renessansefilosofen Pico, sa følgende om mennesket: "Da Gud skapte mennesket, så hadde han gått tom for former. Han skapte mennesket som et vesen som må forme seg selv."

Gud har gitt oss dette ansvaret med å finne ut hvem vi skal være, hvordan vi vil fremstå i møte med andre mennesker og hva vi vil bruke livene våre til og alt dette avhenger av hvordan vi ser oss selv.

Filosofen Sokrates har sagt følgende «Et menneske må ikke bli sin egen fiende» Er det mulig å bli sin egen fiende? Ja, jeg tror faktisk det er mulig, jeg tror til og med at det er det er ganske utbredt, det at vi ikke er så snille mot oss selv.

Det er kanskje ekstra lett å være hard mot seg selv når man er ung, fordi vi da er så opptatt av hva andre synes om oss. Men det er ikke bare ungdom som lider under dette, mange voksne har et dårlig selvbilde, og lite tro på seg selv.

Hvor mange av dere tenker godt om dere selv i løpet av en dag, tenker på hva dere er gode til, finner noe dere har lykket i og er fornøyd med? Det er mer vanlig å tenke på det helt motsatte, hvor mislykkede vi er, stygge, tynne, tykke, dumme og så lett å tenke at alle andre er mer vellykkede. Det er så lett å finne feil og mangler når det er det vi leter etter.

Men nå er det jo slik at alle de vi tror er så vellykkede og har det så bra, de har sine ting de er misfornøyd med. Jeg har til gode å møte et menneske som er helt fornøyd meg seg selv og livet sitt.

Jeg tror vi av og til sier ting til oss selv, som vi aldri ville ha sagt til vår beste venn. Vi er ikke bare kritiske men også undertrykkende og lite tilgivende i forhold

til oss selv. Jeg tenker at det er noe vi kan utfordre, noe vi må prøve å forandre på.

Hvis jeg spør dere: Hva er det motsatte av en fiende? Da vil alle selvfølgelig svare: En venn. Men hva er vennskap? Jo, det er en av de dypeste relasjonene som kan være mellom mennesker.

Nå finnes det vennskap på mange nivåer. Vi har for eksempel det nyttebaserte vennskapet og det lystbaserte vennskapet, men det virkelige ekte vennskapet, det er noe annet. Det ekte vennskapet, det har du med en person som er viktig fordi han eller hun er den han eller hun er, ikke fordi personen er nyttig for deg eller bare er morsom å være sammen med.

Tenk om dere kunne snu det litt på hodet og si: Jeg er ikke viktig for meg, fordi jeg er nyttig for meg. Jeg er ikke viktig for meg fordi jeg alltid har det bra, men jeg er viktig for meg fordi jeg er den jeg er. Tenk om vi kunne være vår egen gode venn.

Det er en stor sannhet i at for å kunne være en god venn må vi faktisk først være vår egen venn og for å riktig kunne elske noen, må vi først kunne være glad i og respektere oss selv.

Jesus sier: «Du skal gjøre mot andre, slik du vil andre skal gjøre mot deg» og han sier også «Du skal elske din neste som deg selv» Merk dere: Som deg selv. Men jeg tenker at vi også kan snu litt på det, og si: Du skal gjøre mot deg selv, slik du vil andre skal gjøre mot deg, og du skal respektere og være glad i deg selv like mye som du elsker din neste.

Kjære konfirmanter og alle andre, vær din egen bestevenn, da tar du også ansvaret i forholdet til din egen menneskelighet på alvor.

Min salme

v/Rakel Aune

Det er Rakel Aune som har ønsket seg denne salmen. Nesten før hun ble spurt var hun klar på hvilken salme hun ville ha. Så værsgod Rakel. Her er salma di!

Eg veit i himmerik ei borg

(T: Tysk, før 1600 O: Bernt Støylen M: Norsk folketone)

^{1:} *Eg veit i himmerik ei borg,
ho skin som soli klåre,
der er kje synder eller sorg,
der er kje gråt og tåre.*

^{2:} *Der inne bur Guds eigen Son
i herlegdom og æra,
han er mi trøyst og trygge von,
hjá honom eg skal vera.*

^{3:} *Eg er ein fattig ferdamann
må mine vegar fara
herfrå og til mitt fedreland,
Gud meg på vegen vara!*

^{4:} *Me takkar deg til evig tid,
Gud Fader, alle saman,
for du er oss så mild og blid
i Jesus Kristus! Amen*

Gospel på Rudi Gard

Søndag 19.juni holdt "Gudbrandsdal masschoir" gospelkonsert på Rudi Gard sammen med sanger, låtskriver og pianist **Jason Taylor** fra Los Angeles, USA. Gudbrandsdal masschoir består av dalens tre gospelkor: Fåberg gospelkor, Rondane gospelkor og FRi (Fåvang og Ringebu) Gospel. De har vært samlet til fellesøvelser gjennom våren, noe som har vært så kjekt at det har gitt mersmak til mer samarbeid fremover. Og de har gledet seg stort til å samarbeide med Jason Taylor. Han er en erfaren og mangfoldig musiker som blant annet har jobbet med superstjerner som Stevie Wonder og Jermaine Jackson. Et flott band bestående av Vegard Moshagen, Jakob Lund Paulsen, Ragnar Løsnesløkken, Espen Tappel og Thomas Gallatin backet opp kor og solister på en fantastisk måte. Bak spakene hadde Ole Johnny Myrsveen kontroll. Det var en konsert full av trøkk, evangelisk musikk og vitnesbyrd om Gud. Til tider fikk man følelsen av å være i en gospelkirke i USA, og det var da også hensikten og ønsket fra verten selv, Øystein Rudi. Rudi og FRi Gospel stod som arrangører for konserten, med hjelp fra Hanne Gallatin, grunnlegger av GTM (gospel through musicministries).

Helga startet allerede torsdagen for de tre gospelkorene, med intens øving sammen med Jason Taylor. Spontanopptreden ved hovedscenen lørdagen under Ringebudagene ble godt mottatt. Helga ble en flott

opplevelse fra ende til annen. Jason er en fantastisk musiker, sanger og kordirigent, og hadde i tillegg et brennende ønske om at kormedlemmene og dalen skulle bli kjent med Jesus. Han vitnet frimodig om hvordan han hadde falt fra troen og var ateist i fem år før Gud møtte ham og brakte ham tilbake til troen på en skaper og på bibelens Gud.

"Kom, la oss tilbe og bøye kne. La oss knele for Herren, vår Skaper. For Han er vår Gud, og vi er folket Han vokter, fårene ved Hans hånd. I dag, om dere hører Hans røst, da forherd ikke deres hjerte..."

(Salmenes bok 95, v.6-7)

Tekst:
Lena G. Løsnesløkken
Foto:
Iguan foto

"Jason Taylor er en erfaren og mangfoldig musiker".

FRi Gospel starter opp med øvelse torsdag 8.september kl.19.30 på Ungdomssenteret i Ringebu.

Velkommen til gamle og nye fra og med konfirmantaldere og oppover som ønsker å bli med og synge i koret. Ingen opptaksprøve. Vi øver torsdager frem mot julekonsert i Ringebu stavkirke fredag den 9. desember! Vel møtt :=)

Konfirmantleir i Kragerø

Ved Egil og
Veronica Åsly
Foto: Bjørg D.K.

31. juli gikk turen ned til Kragerø og konfirmantleir 2016. Mange forventningsfulle ungdommer er med i bussen, der vi er et foreldrepar, sokneprest Ann-Cahtrin Tomten og Bjørg Karlstad fra menigheten. Vi har en rolig og fin tur nedover. Vel fremme etter ca 7 timer med buss, blir konfirmantene hentet av sine røds skjorter (ledere). Da er det bare for oss foreldre å tusle opp til Villa Berglund Hotell, der vi får tildelt soveplass og oppgaver som vi skal ha den uken vi er der. Oppgavene vi har er å servere frokost, lunsj, middag og kveldsmat. Vi er også helseteam, nattevakter og vaskere. Det er kun da vi ser konfirmantene.

Familieleiren byr på mange fine og spennende aktiviteter, lek og moro for barna som er med.

En kveld hadde vi en fin opplevelsestur i skjærgården med ei gammel ferge, Gamle Kragerø, der vi fikk servert reker og tilbehør. Turen tok ca 3 timer. Vi fikk sett mye. Turen var kun for familiene som var med.

Det var også tur til Jomfruland, Gunnarsholmen, der barna fikk kjøre tube, banan, sofa, og brigg. Trebåtfestivalen i Risør stod også på programmet. Og fine gater i Kragerø sentrum, hvor det er mange fine butikker og restauranter. Alt er gratis!

Vi oppfordrer alle foreldre til å bli med på denne turen!

Årets konfirmanter

Konfirmanter Ringebu stavkyrkje 29. mai:

1. rad f.v.: Mona Bølien, Ann Helen Borgedal, Marita Brandstadmoen, Maritha Johansen Bjerkehagen, Anne Mathea Morken, Emma Longseth, Mari Låingen, Mette Strandlien, Malin Bergum, Martine Myhrsveen, Guro Bølien.

2. rad f.v.: Gina Braastad, Bård Ragnvald Johnsen Kleven, Sjur Erik Høystad, Emil Ringlund, Ole Henrik Heggelåen, Arnfinn Hagen, Daniel Haug Slørdal, Knut Kristian Dave, Edvard Høyevsveen, Jørgen Bækkeslåtten Berg, Håvard Myhrmoen, Gina Morken, Kapellan Gunnar Johannesson.

3. rad f.v.: Martin Ånsløkken Nyborg, Hans Roberto Dalberg, Nils Christian Wikstrøm Halvorsen, Arne Bårdsløkken, Eskil Bakken, Jonas Myhrhagen Bakke.

Konfirmanter Fåvang kirke 5. juni:

1. rad f.v.: Lene Hage Moen, Silje Camilla Hvitaker Myrhaugen, sokneprest Ann Cathrin Opsann Tomten, Amanda Hansen Møller, Birgit Skogen.

2. rad f.v.: Max Henrik Krekke, Marius Borgedal, Ole Sønnevoldhaugen, Bjørn Inge Sylte, Lars Wetterhus Sylte, Fredrik Riste Kristiansen.

Begge fotos
v/Ringebu Libris,
Inge Aspoug

Intervju med Fantastiske Rakel!

Tekst og foto:
Anne Jordbruen

Så gikk turen til Fåvang. Jeg skulle besøke Rakel, født Nyvold og gift Aune. Dette besøket var bestemt i påska, og endelig ble det satt på timeplan.

Rakel bor i en kommunal leilighet tilhørende Linåkertunet. Lys og trivelig leilighet på bakkeplan.

Døra inn til stua står åpen og jeg banker på og går inn.

"Huff, der er du ja. Væt itte om de æ så my å skrive om me", er det Rakel møter meg med.

Men dama smiler og ber meg sitte. Jeg puster lett ut og vet at dette blir en trivelig stund når jeg ser glimtet i øynene til denne hedersdama.

"E treffe mæinn min på trikka mellom Slemdal og Vinderen e Oslo".

Vi starter opp med opphavet. "Mor og far va Maria og Edvard Nyvold. Døm fekk 11 onge, der e kom som dæin sjuende." Hun ramser opp alle i riktig rekkefølge slik: "Oline, Tor, Peder, Magnhild, Ellen, Janna, Rakel, Erling, Hans, Karl og Randi.. Fem livi fortsatt. Det æ Magnhild, Erling, Hans Karl og e. N Karl bor på Linåkertunet, e her og de tri andre langt unna"

Vi kommer inn på skole og arbeid, og Rakel forteller: "E gjekk 7 år på folkeskula, og så vart e unde-budeie på Bråstadsetra. Der tente e åt konfirmasjonsklæom mine. Ho Anna Sjuru (Syverud) frå Brekkom sydde kjolen min. Ho bodde da ved Kjørkjestuggua og va e my brukt sydame. E hugse godt kå fin e vart. Svart kjole med mange knappe e rygga som gjekk stramt ned åt live me n stakk som vida se ut og rakk midt nepå læggen. Så vart dæ lyseblå onstakk og svar-te pene lågsko. E tok de billigste skon. Tå ho bessmor fækk e sølvkors i kjæe og da kæin du tru e va fin!"

Hva med andre konfirmasjonsgaver da? vil jeg vite. "Jaura, men dæ va itte my. E fekk 5 krono, penn, skrivepapir og sølvkorset. Men det va e 1941 da og folk hadde itte så my å rutte me!"

Etter konfirmasjon, hva gjorde du da? vil jeg vite.

"E va underbudeie på sætern e Prestånga, og så vart e sjefsbudeie på setra åt Nørdre Ødegård. Det va itte så sort stæill så da va e ålæne. Ettepå fækk e jobb på Lillehammer pleiehjem. Der vart e 1 1/2 år. Lønna va 60 kr e månan, mæn ner n spårrå så kæin e fortelja at da e kom åt Oslo og skulle ha huspost hadde e 1000 krono e pæingboken. E dag skjønne e nesten itte kås-sen dæ gjekk an!"

Men hadde du ikke tenkt på å gå noe mer skole?, spør jeg. "Jau, e tænkte på å bli sjukepleier, men ette tia på pleiehjemmet falt e frå dæ, heldigvis. E hadde vel fått nok tå pleiepasienter der. Og e angre itte", ler Rakel.

Hva med gutter og kjærlighet da Rakel? Ansiktet til Rakel lyser opp, og hun forteller: "E treffe mæinn min på trikka mellom Slemdal og Vinderen e Oslo. Oss tok sammå trikken og såg dinan hårr dag, men dæ va itte pang ve fyste møte. E va opplærd te å sjå an folk. N mæinn sku vera arbeidsom, ærleg og flink. Og ette e tid vart oss bedt på besøk hos nån oss kjente båe tu. Og dæ va n likanes kar, han Edgar Aune, som ette nån dågå ringte åt me, og da va dæ gjort! Hæin va frå Har-ran e Nord-Trøndelag. E vart mæ nordover, og e 1948 vart oss gift e Harran Kirke. Ittnå stort bryllup, men dæ va e kjørkjen."

Så kom det vel unger på løpende bånd, spør jeg.

"Oss fækk fyst ho Reidun Elisabeth. Ho vart itte mær hæill 5 år da ho dæe tå difteri. Rart detta, men sjøl om jenta såg fresk ut så følte e at någå va fæl. E fekk ti bilde tå ho e Namsos, någgå e æ svært gla for e sænere tid. Men mens ho fortsatt va fresk fløtte oss sørover att åt Fåvang. Da va e gravid mæ nr 2, ho Randi. Så kom Arnt Egil, Berit Anita, Ellen Marie og Finn Ove. N Finn Ove æ borte hæin au. Det va e sjokk at hæinn itte orka mær, men ner e tænkje attende så va n itte lik se siste gongen n va her. Det va e tong tid."

Men midt oppe i det triste har Rakel fått mye å glede seg over. Hun har fått 12 barnebarn og 7 oldebarn. Det gror etter Rakel og Edgar.

Jeg lurar på om hun var hjemmeværende da ungene var små, og Rakel forteller. "E va budeie e Spekhus da Randi va 2 år. Da ordna e det slek at dersom ho Randi va vakje ner e mjålka tok e ho mæ ni fjøse. E hadde vaska n bingje, og der satt ho så fint mæ lækom sine. Edgar kjørde mjålkebil, og midt på daga kjørde n høy frå fjælle og hematt for gardbrukere. Men om kvæillen kom n og overnatta hos me e Spekhus." Nesten som friar på sætra, sier jeg og Rakel ler godt.

Men Rakel presiserer at hun var stort sett hjemme når barna var små. Senere jobbet hun 11 år som hjem-mehjelper.

Når vi var inne på seterdrift har Rakel en liten historie helt på tampen fra barndom og ungdom.

"På Nyvoldsetra hadde oss 5-6 kyr. Ho mor ysta og separerte. Separatoren va e veldig ivrig på. Der kom dæ ut både fløte og rumme. Æin gong ho mor va borte lurde n Erling og e oss te å småkkå på rummin. Det va det beste oss visste. Men sjøl om oss hadde ete tå boksa så sa itte ho mor nån ting.

Og så hugse e godt at dæ va my musikk og moro heme. N Peder spelte trekkspell og n Tor spelte fele. Og ho mor trampa takta ner ho sto og båkkå flatbrød. Innpå Rollstula spelte n Peder te dans på seterstula. Va det my mygg dro døm e hop barhaug og tente ti. Det va e godt rå. Og ner budeiun hørde trekkspel-musikken kom døm og tok se n svingom. Og summe gongo gjekk døm mæ hatta og samla inn litt pæing åt n Peder. Ja det va tyle på sætern. Oss va e hop æille sammen, gjekk om dinan hårr dag."

Nå har Rakel vært enke i 16 år, og om Edgars bortgang forteller hun. " N Edgar kom på pleiehjemmet på slutten. Men n va så ræidd for å vera ålene så e fløtte inn åt hom.E bodde der te n sovna inn. De æ e glad for. Ho mor vart 88, og n far 93. Sjøl så feira e 90-årsdagen min nå e vår. Da va oss samla 11 tå slekta heme hos n Arnt Egil. God mat, fine gavo og så fekk e nye flotte brillo som e tok ut sjøl. Tru døm va dyre, men døm e skjøtteleg goe"

Og om de var så dyre så har du fortjent dem og vel så det Rakel!!!

Tusen takk for et hyggelig intervju, kaffe og mye humørfyllt utenomsnakk.

**Ord som passer på 90-åringen:
Sprek - vittig - klok - snill.**

"Ja, det va tyle på sætern. Oss va e hop æille sammen".

Rune Amrud

Som dere ser pryder framsida på menighetsbladet et utvalg av Runes arbeider. Disse og flere arbeider har stått til utstilling på Ringeby Prestegard i sommer. En av flere utstillinger denne sommeren. Og for meg viste denne utstillingen godt hans lynne og sårhet.

Siden jeg kjente Rune godt fra tre år i samme klasse på realskolen er det nesten som et kall å fram snakke ham som kunstner. Rune var allerede da en fremragende tegner. Men Rune taklet ikke å få ros for tegningene sine av læreren. Han rødmet og såg ned i pulten, så tegnelærer Ulset sluttet med å rose så medelever hørte på. Rune hadde det utrolig vanskelig inni seg, og var en lukket person som ikke viste følelser bortsett fra negativitet. Han slapp ingen helt innpå seg, noe som vi medelever etter hvert ble vant til. Så Rune fikk være i fred.

Etter hans bortgang kan man spørre seg om vi i klassa eller noen andre kunne hjulpet han over frustrasjonen han følte. For meg er skulpturen av den gamle mannen (midt på framsida) den beste han har. Her ser jeg hele Rune slik jeg husker han. Forknytt og ensom.

Håper mange var på prestegården og fikk med seg utstillingene i sommer. Men som jeg har forstått blir utstillingen til Rune kanskje permanent. Da får flere oppleve Runes kunstneriske kreativitet. For meg var Runes utstilling en ettertenksom seanse med mange tanker og tristhet.

Da var det godt å bevege seg til barnehageutstilling om kroppen. Alle sitat fra små unger om kroppen fikk smilet fram igjen.

Tusen takk til Ringebus framtid!

Anne Jordbruven

Rune Amrud, bilde fra 3a 1968/69 på Ringeby Realskole.

Påminnelse om kirkegårdsvedtektene

Kirkegårdsvedtektene er med og regulerer en del av aktivitetene på kirkegårdene.

Blant annet står det i Kirkegårdsvedtektene: «Det er ikke anledning til å bruke faste dekorgjenstander i plantefeltet. Løse dekorgjenstander skal fjernes etter bruk. Det er heller ikke anledning til å ramme inn graven eller deler av den med hekk eller døde materialer.»

Vi minner i den forbindelse om at det ikke er tillatt å ha løse steiner eller andre gjenstander plassert i tilknytning til plantefeltet. Grunnen til dette er i første rekke faren for at det kan komme inn i gressklippere eller snøfresere og forårsake skade på utstyret. Vi må derfor be om at gjenstander som er nevnt foran blir tatt vekk. Dersom du har spørsmål om dette kan du ta kontakt med undertegnede eller en av kirketjenerne.

Kirkevergen

I Aaløkken all sin dag – nesten

Tekst:
Olaug Widme.
Foto: Oddleiv
Ringlund

”Du må gjerne komme en tur, men jeg vet ikke om jeg har så mye spennende å fortelle akkurat”. Slik omtrent var den første avtalen med Guttorm Aaløkken på Nordre Strand. Han prater seg selv ned heller enn opp den karen. ”E ha sli med ljà og skore med sjyru, men det e itte någgå å skryte tå”, sier han.

Om Guttorm kjente presset så stort som Per Bu-fast i Olav Vesaas sin diktning, skal være usagt, men i Aaløkken ble han værende med unntak av korte perioder. Det var vel ikke kommunisert særlig mye der heller om hvem som skulle overta garden etter foreldra Gustav og Marit, men siden det var en gutt i søskenflokket, så var det vel unødvendig å si noe om det. Odelslova fulgte gutten. Slik skulle det være. Det var Guttorms bestefar som kjøpte bruket, som egentlig var et husmannsbruk under Nigard Rotås. Garden ligger brattlendt til høyt oppe i lia, og utsikten fra garden er så den kan ta pusten fra deg. Sæter på Nysætra, og der er det noe flatere og lettere å drive.

Han ble født i 1930 som nummer to i søskenflokket på tre. Skolegangen var først på Nordre Berge i to år og resten var i Grønlund. Det var Køste som underviste de første årene og Rønningen senere. ”Vi kunne like mye vi som kom fra en liten skole, som de fra en større”, sier han. Etter folkeskolen gikk han to år på Framhaldsskolen på Fåvang. Det også var en bra skole. Den gangen var det bare teoretisk linje, men senere kom et mer praktisk alternativ. ”Jeg husker en gang jeg skulle skrive stil om bygda vår”, sier han, ”og da skrev jeg blant annet at det var 13 skolekretser. Det har endra seg mye siden da. Jeg likte å lære, og vi lærte mye på skolen”.

Så skulle han gå for presten og konfirmeres. Det var ikke noe tema om han skulle konfirmeres eller ikke. Ingen spurte om det. Mor og far ville det slik, og alle andre gjorde det også. De gikk for presten om vinteren. Da for de på isen over Lågen og inn igjen ved Korsstugua. Det var mang en ”hustre” tur nordover i blå og stiv januarkulde. Det var Lunke som var prest, og han var en omtentksom person, syntes Guttorm. Han visste godt at det kunne være stridt å ta seg fram på kaldeste vinteren i iskald sno på elva, og sa til dem at hvis det var for kaldt en dag, så fikk de heller holde seg hjemme. Oi sann! Fristelsen ble stor til å ta han på ordet, og en dag da de var litt ”ohauga”, så droppa de å gå helt fram, men hva skulle de da gjøre? De turte ikke å gå hjem med en gang, for det hadde ikke blitt godtatt, så de måtte finne på noe til de kunne snu nesen oppover bakkene, så ingen fikk mistanke om urent trav. Så kan en lure på hva som var vinninga denne gangen, unntatt litt spenning. Han husker konfirmasjonsdagen. Fra da av var en regna som voksen når det gjaldt å være med i arbeid, og så var det liksom lov å gå på dansefester. ”Jeg var ikke særlig glad i dette med dans, for jeg var så lite for meg”, sier han.

Senere fikk han mulighet til å ta landbruksutdanning på Klones og bodde i Vågå den tida det tok. Lysta

”Jeg har hatt et bra liv slik jeg har levd”.

til å gå realskolen var nok der, men det var et økonomisk problem rett etter krigen, og dessuten syntes han at han måtte hjelpe til hjemme. Arbeidsoppgavene sto i kø og venta på å bli tatt tak i. Det var vel ikke mer drøfta verken om realskole eller enda mer utdanning, selv om han likte skolen. Om han har hatt en drøm om noe annet, ble det aldri sagt noe om det. ”Jeg har hatt et bra liv slik jeg har levd, og det er ikke sikkert jeg hadde fått det bedre om jeg hadde gått mye på skole heller, men selvfølgelig er det en tilfredsstillelse å lære mye, sier han ettertenksomt”. Før han tok over garden var han kontrollassistent en periode på Lesja. Det var jord- og dyrerelatert arbeid det også.

Så ble han gardbruker i Aaløkken med ku, sau og gris som skulle skjottes og tas vare på. På slutten han drev på, så var det bare sau. ”Det er mange som sier at sauen er så lettvin, men en må nå følge med og passe på den også, skal det bli noe ut av det. Redder du et lam eller to under fødselen, så blir det mer inntekt”. Det hendte at det måtte tilkalles hjelp. Det fantes dyktige fødselshjelpere for sau i bygda, om de ikke var dyrleger. Alfred Haugen fra Brekkom var en slik. Han var til god hjelp i alle fall en gang.

”Nei, nå må vi ha kaffe,” sier han, og får en pause i samtalen som naturlig nok dreier seg om han. Han er ikke vant til å fokusere for mye på seg selv. En skulle ikke gjøre det. ”Den som kommer hit, må sette på vannkokeren. Det er vel egentlig kvinnfolkarbeid også. Ja, og så pleier jeg å slå kaffen på skåla, slik de ofte gjorde før når de skulle raskt ut igjen på arbeid,” fortsetter han. ”Jeg klarer ikke å drikke så varm kaffe. En av dem som ofte er inne hos meg pleier å si at jeg drikker kaffe som en brekkoming.” Så har de sikkert litt moro av det og vi det samme. Han er lur i blikket nå.

”Den som kommer hit må sette på vannkokeren!”

Som fersk gardbruker kom spørsmålet om han skulle kjøpe seg en traktor. Det var ei ny tid på gang. Faren var ikke særlig for den tanken, men først på 1960-tallet ble det traktor på garden. Det var slik da som nå, at ungdommen så litt annerledes på saker og ting enn den eldre generasjon. Han ville følge med tida, mens far var skeptisk. De unge tenkte nytt og annerledes, og de eldre ville ha det som før. Dette er en kjent problemstilling.

Som gardbruker kom han inn i styre og stell av forskjellig slag. Han var i kommunestyret for Småbrukerlaget og Venstre, i formannskapet og jordstyret og også i skolestyret. Han var også leder i Fåvang sau- og geitavlslag. "Kommunestyret ble litt for stort og høytidelig for meg det", sier han. "Det var bedre i formannskapet og jordstyret, for der var det ikke så mye folk. Du vet, jeg var så lite for meg og beskjeden. Altfor beskjeden", legger han til. Han syntes det var krevende å sitte i kommunestyret og vite hva han skulle mene på vegne av medlemmene, alene som han var og ingen å rådføre seg med. "Jeg støtta meg ofte på Senterpartiet. Nei, det passa ikke meg å være politiker."

Jorda har han drevet, og interesse for dyr har han hatt og kjent mye glede over det. Det kunne være tungt arbeid, men trivelig også hvis det var gode avlinger og været var bra. Å ha inn tørt og godt høy var stort. Hesjene måtte være skikkelig tørre, for var de litt fuktige, så begynte høyet å brenne og mugne, og da ble det dårlig dyrefor.

Guttorm har ikke vært den som har farta rundt om i verden akkurat. Reiselysta var vel ikke der da det kunne være mest aktuelt. "Selvfølgelig kunne det vært interessant og sett andre steder, men det var nok å gjøre på dette "umulige" bruket, og plikten holdt en der, men jeg hadde ikke mer å gjøre enn andre", poengterer han. Fartinga til Guttorm begrensa seg til lokalmiljøet, men der har han vært mer aktiv enn mange andre. Om vinteren gikk han på ski. "Jeg syntes det ga mening å følge med i det som skjer i naturen hele året både med dyr og fugler", forteller han. "Jeg likte å se dyra der de hørte hjemme. Elg i skumring var et flott syn". Å rusle alene med fiskestanga og bestemme farten selv var det han likte. Kanskje ble det fisk også. Ikke noe jag etter å gå fort, men bare være der alene. Det var aldri noen dramatiske hendelser, og han var aldri så heldig at han fikk sett sjeldnere dyr som bjørn eller gaupe.

Denne beskjedne eneboeren, som han selv kaller seg, likte også å fordype seg i litteraturens verden. Biblioteket ble flittig besøkt, og i hyllene står rekker med bøker. Han var vel noenlunde "altetende" når det gjaldt lesing, men bøker av historisk preg var nok det likeste. Av Vera Henriksen har han lest nesten alt. Kåre Holt sine bøker om Kong Sverre var også noe som fenet, og han har lest Carl Grimbergs Menneskenes liv og historie. Han likte nok egentlig romaner bedre enn historie. I det siste har han ikke fått lest så mye, for han blir så sliten i øynene, og interessen har nok dabbet noe av, må han innrømme, men han kjeder

seg ikke for det. Neida. Det er nok å tenke på og være opptatt av.

Etter at foreldrene gikk bort i henholdsvis 1980 og 1994, så har Guttorm Aaløkken bodd alene. I 94 bygde han forresten nytt hus, og trafikken i Kvitfjell var godt i gang. "Jeg likte ikke utbygginga i Kvitfjell til å begynne med, men nå ser jeg det positive. Det skaper aktivitet og arbeidsplasser, og det er bra. Tidene forandrer seg, og en må leve i den tida en er i. Noe annet går ikke. Det er forresten mye bra med tida i dag. Vi er kvitt mye av det tunge slitet som var før. Så er legevitenenskapen kommet langt, og mange mennesker oppnår høy alder og er i god form. Før var det en raritet at noen ble 100 år. Nå er det mange hundreåringer," slår han fast. Det han ikke liker med tida vår, er denne terroren i verden, og at det ser ut til at vi er maktesløse overfor den. Dette deler han nok med mange andre.

Selv er han snart 86 og et halvt år,- oppegående i hodet og klar i tanken, men den fysiske helsa er ikke som før. Han setter umåtelig stor pris på gode naboer. I tillegg til flink hjelp hjemme og trivelige representanter for hjemmetjenesten, så gir dette han trygghet i det daglige. Å vite at en interessert kar driver jorda videre gir også ro i tankene. Stafettpinnen er sendt videre på neste etappe. Det eneste han kanskje angrer litt på i livet er at han ikke har lært seg mer data, men nå får det være. Han trives slik han har det og er helst ikke ute av stua. På veggene omgir han seg med gamle familiebilder og mors håndarbeid, så bånd fra før til nå har han med seg. Han følger med på vannstanden i Lågen om den har sunket eller økt. Dette har han sine faste merker på. Så grubler han litt på hvorfor denne endringa har skjedd og finner svar på det.

De fleste mennesker lever alminnelige liv. Mange tenker at det ikke er noe å si så mye om, men er det ikke det vanlige som er selve livet da? Det kan være godt å rette ryggen og la blikket sveipe fra toppen av to dalsider og deretter hvile på elveslyngene i bunnen og løfte seg til himmelen over og tenke: Noe så utrolig vakkert! Det kan en gjøre fra Aaløkken, men en lever ikke bare av utsikten her heller. Livet må leves. Det alminnelige også.

"Først på 1960-tallet ble det traktor på garden".

"Jeg likte å se dyrene der de hørte hjemme".

"En må leve i den tida en er i".

Jeg tror på en hellig, alminnelig kirke

Dette sier den nye prosten i Sør-Gudbrandsdal prosti. Anita Dalehavn overtok etter Per Halstein Orset Nielsen, som ble takket av for sin tjeneste på en flott gudstjeneste 19. juni i år. Og 1. september var første arbeidsdag for den nye prosten, og en av de første arbeidsoppgavene var å være med på fellesrådsmøte i Ringebu.

"Jeg heier på fellesskap og møte mellom mennesker".

Men hvem er hun?

– Jeg kommer fra tjukkeste Oslo, forteller hun. Oppvokst på Bjølsen og gikk på søndagsskole i Sagene kirke. For meg var kirka "annerledeshuset", der det lå midt i hverdagslivet, med trafikk rundt – der, hvor folk hastet forbi og hadde livene sine, der lå kirka sentralt plassert. Hellig og alminnelig som vi sier i trosbekjennelsen vår. Jeg var fasinert av rommet, musikken – alt jeg ikke kunne forstå, det som var annerledes enn skole og hverdagsliv. Det var som å gå inn i en egen verden, og der ble jeg møtt med et budskap som satte sine spor og mennesker som viste omsorg.

Etter videregående gikk ferden 3 år til Finnmark, og så igjen tilbake til Oslo og studier. Med to små barn og hektiske hverdager tok det litt tid å bli ferdig, så jeg rakk å bli nesten 30 år før jeg ble ordinert til vikarpresttjeneste i Oslo bispedømme. I 2002 kom jeg første gang til Hamar bispedømme som vikarprest i Vestre Slidre. Så gikk turen til Grue, og så igjen tilbake til Valdres som sokneprest i Øystre Slidre og etter hvert et år som fungerende prost.

Innimellom har jeg hatt arbeid andre steder også, som menighetsforvalter, i Nærings- og handelsdepartementet, en stilling knyttet til kriminalitetsforebyggende arbeid i Politiet, kirkevergevikar og rådgiver for Døveprosten. Jeg er glad for all erfaring jeg har fått med meg, mange forskjellige puslespillbrikker som gjør meg til den jeg er.

Jeg kom til Lillehammer som sokneprest for to år

siden og trives godt i byen – og i Sør-Gudbrandsdal. Her er vi kirke, her representerer kirkene våre noe som er viktig for folk, men som det kanskje ikke er så lett å sette ord på. Og i en tid hvor stadig flere ting blir overlatt til automater, datamaskiner og oss selv er jeg sikker på at kirken har noe å bidra med. Jeg heier på fellesskap og møte mellom mennesker, tid til å falle til ro og samtaler.

Familien min består av to voksne sønner som har flyttet hjemmefra for flere år siden, og Frøken Fres, en katt som har taklet overgangen fra prestegardsliv i Øystre Slidre til byliv ved Søndre Park med glans. Jeg er glad i å være ute, bevege kroppen, i sang og musikk og gleder meg til å bli kjent med hele livet i Sør-Gudbrandsdal prosti.

DUOEN BYE & SPIKKELAND

Søndag 25. september kl. 1900 kommer duoen Bye & Spikkeland til Ringebu stavkirke. MARIANNE BYE GRANHEIM (sang) og MARIA GILBERG SPIKKELAND (piano) tilbyr et program bestående norske viser og romanser. Tekster av Mariannes bestefar Erik Bye, Einar Skjæraasen, Alf Prøysen og Hans Børli tonesatt av komponister som Finn Ludt, Fliflittet Bræin og Sinikka Langeland. For å binde det hele sammen har de med noen kjære perler for solo klaver, skrevet av Grieg og Sinding. Konserten varer ca. en time, med musikk og introduksjon.

Musikerne har bakgrunn fra Griegakademiet i Bergen og Liverpool Institute of Performing Arts, og har spilt sammen siden studietiden i Bergen. I løpet av 2014-15 har duoen hatt over 60 konserter rundt om i landet, i samarbeid med blant andre Musikkens Venner, Folkeakademiet og Den Kulturelle Spaserstokken. Billetter til konserten koster kr. 200 og kjøpes ved inngangen.

Friluftsmesse ved Friisbua

14. august 2016

Alle foto: Bjørg Dalberg Karlstad

Dette var andre året vi holdt andakt ved Friisbua. I fjor var vi rundt 23 stykker som møtte opp pluss noen firbente! I år var vi hele 34 som møttes. Vi holdt andakt, spiste kjempegod kål, drakk kaffe og hadde en riktig trivelig stund. Været var upåklagelig, vindstille og sol. Messe ved Friisbua er kommet for å bli, så velkommen neste år til de som ennå ikke har vært med oss.

Takk til Åge V. Tagestad for herlig kål!

God høst til alle!

Sokneprest Ann Cathrin

Gravminne på avveie

Tekst:
Lars Smestadmoen

I begynnelsen av august fikk vi en telefon fra kirkekontoret i Nes på Romerike.

Der hadde de fått innlevert et gammelt gravminne i tre som var funnet henslengt i skogen, langt unna nærmeste gravplass. På gravminnet sto navnet Bernt G. Sylthe, født 19. mai 1884, død 31. januar 1891.

På Nes hadde de undersøkt en del rundt navnet og datoene på gravminnet, og funnet ut at Bernt G. Sylte hadde levd sitt korte liv på Fåvang. De undret seg naturlig nok over hvordan gravminnet hadde havnet ute i skogen på Romerike, og kontaktet derfor oss. Dette var en spennende sak, som hadde fått stor oppmerksomhet på Romerike, og som har vært omtalt både i Romerikes Blad og Glomdølen.

Undersøkelser vi har gjort her med god hjelp av bl.a. Knut Kvernflaten har gitt oss litt mer innsikt i livet til Bernt og familien hans. Da Bernt dør av kikhoste i 1891 knapt 7 år gammel, eier familien Øvre Sylte, og bor der. Foreldrene, Gudbrand og Randine har 8 barn. Året etter, i 1892 dør først en liten bror, og deretter faren. En tredje sønn dør i 1898. I følge Einar Hovdhaugen: "Garder og slekter i Ringebu" selger Randine Øvre Sylte i 1894 og kjøper året etter Bråstadjordet i Fåvang.

I 1902 selger hun så denne eiendommen, og emigrerer til USA, sammen med 4 av barna. En sønn har reist til USA to år tidligere, og det er dermed ikke igjen noen av denne familien i Norge.

Hvordan gravminnet havnet på Romerike har vi imidlertid ikke funnet det endelige svaret på, så det blir bare gjetninger. Det vi vet er at mor Randine og de siste barna reiste til USA i 1902. Dette er bare 11 år etter at Bernt døde, og det er sannsynlig at gravminnet fortsatt sto på Fåvang kirkegård da. Det er lite trolig at familien har tatt med seg en stor treplate i bagasjen.

En mulighet som da står igjen er at gravminnet på et eller annet tidspunkt har blitt tatt ned og lagt til sides på grunn av plassmangel eller lignende. Som kjent er Fåvang kirkegård utsatt for flom og var sannsynligvis enda mer flomutsatt for 100 år siden. Gravminnet

kan derfor ha blitt tatt med av Lågen og ført sørover, før det har blitt plukket opp på et eller annet sted og tatt vare på fram til nå, før det har blitt kastet.

Dette er som sagt bare en teori, men vi vil komme tilbake med mere stoff dersom vi får mer informasjon i denne saken. Vi har også gjort avtale med Nes kirkekontor slik at vi får gravminnet tilbake til bygda.

Guds underbare høst

En fin rev og en flott elgokse, gikk der men så atvokset.

Det drev på å bli nydelig fargefest nå. Sola sa ensomt farvel. Å månen lyste, god kveld. Det ga en mest nå.

Mosso og oransje kjerringris, og en liten varm bris. Du såg viltet og vårt synlige univers så klart.

En skatt i sjela som bare ville ha mer fjell, men å det fine, små.

Frisk morgenfjelluft å rødt var, over store områder, det var helt fantastisk! Men tida sneglet seg av gårde.

Så vakre elger å fikk det gode. Det var å mye uvær, det hadde å, sin sjarm å i sola så varm.

Sag fin bekkeis. Roa la seg over oss, så godt gå å ete bær. Sjelen vant de vakreste fjell på kloden.

Du ville bare bo der. Det var pent og stint av et lysende fargehav, i solsnøen.

Guds store høstkalas var på plass, å det alt gav...!

Egil Mjogdalen

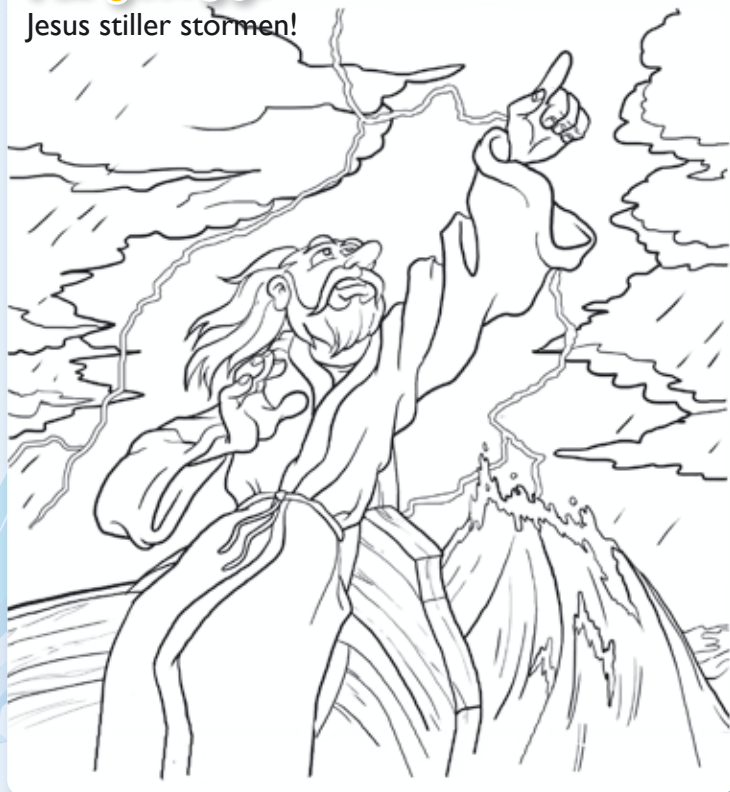

BARNAS SIDE

Fargelegg!

Jesus stiller stormen!

Finn ni dyr!

Navnet på ni dyr er gjemt inni rutenettet. Dyrenavnene står bortover og nedover. Finner du alle ni?

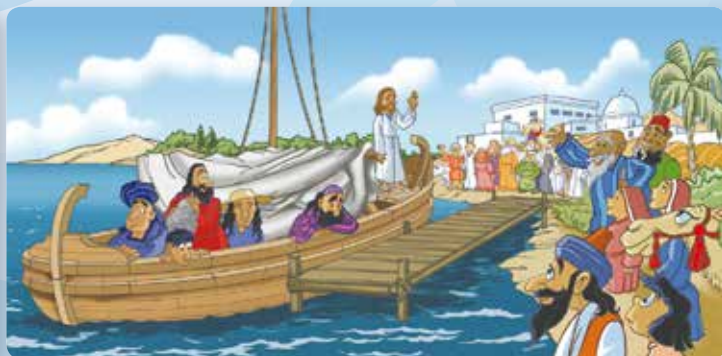
R	N	I	G	J	H	L	A	B	W
R	A	R	D	E	U	G	L	E	I
E	F	E	R	N	N	Y	Å	E	N
K	R	O	K	O	D	I	L	L	E
O	I	T	A	P	O	D	N	E	S
R	R	E	T	P	E	L	A	F	U
N	K	R	T	I	G	E	R	A	R
A	N	D	R	O	T	I	U	N	Y
S	L	A	B	A	D	T	E	T	Z

Finn 5 feil

Tegninger: Trevor Keen

Jesus lærte folket om Gud. Så dro han og disiplene over sjøen. Underveis ble det storm!

De to bildene er nesten like. Finner du de fem små feilene på bildet til høyre?

Abonner på barnebladet

BARNAS

16 blader + 1 CD
= kun 399,-

(privatabonnement hjem i posten)

Gruppeabonnement kun 239,- per barn

Bibeltegneserier og gøyale aktiviteter!

Perfekt som faddergave!

Bestill på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

VI STØTTER MENIGHETSBLADET

Har din bedrift lyst til å støtte menighetsbladet og samtidig få profilering på denne siden, har vi fortsatt noe ledig annonseplass. Ta i så fall kontakt med redaksjonen på telefon: 61 28 43 50

 <p>www.sg.no ♦ Tlf. 61 28 40 00</p>	 <p>Gudbrandsdal Energi www.ge.no • Tlf. 61 29 46 00</p>	 <p>www.jonnhalt.no • Tlf. 61 28 03 41</p>	
 <p>Lauritz Dalbakk 2634 Fåvang Tlf. 61 28 24 10 / mob 976 82 410</p>	<p>BUSSTUR TIL ATLANTERHAVET? Vi kjører deg dit du selv ønsker å reise</p> <p>Tlf. 488 66 066 post@ringebubilruter.no</p>	<p>jarle's blomster</p> <p>2630 Ringebu • Tlf. 61 28 05 15 E-post: jarles.blomster@interflora.no</p>	<p>Støtt menighetsbladet!</p>
 <p>Ringebu Frisørsalong Dame - Herre CAMILLA & KARI Tlf. 61 28 01 27</p>	<p>DIN ANNONSE HER?</p>	 <p>Rob Optikk 2630 Ringebu, Tel: 61 28 08 70 e-post: postmaster@roboptikk.no</p>	<p>Anne Kari's Gaver og Klær Tromsnesveien 27, 2634 Fåvang Tlf. 97 64 67 98</p>
 <p>TUNET KRO Tlf. 61 28 11 12 - www.tunetkro.no</p>	 <p>Hallum Tak og Blikk AS Blikkenslager - Fåvang - 46 66 01 39</p>	<p>SpareBank GUDBRANDSDAL</p> <p>Tlf. 61 21 80 00 www.gudbrandsdal.sparebank1.no</p>	<p>DIN ANNONSE HER?</p>
 <p>Annis PØLSEMAKERI RINGEBU www.pølsemakeri.no</p>	<p>GIAX GUDBRANDSDAL INDUSTRIER AS www.giax.no • Tlf. 61 28 42 00</p>	 <p>AREAL+ Planleggere og rådgivende ingeniører 2634 Fåvang - Tlf. 61 24 57 70 www.arealpluss.no</p>	<p>VENABU FJELLHOTELL www.venabu.no • Tlf. 61 29 32 00</p>
<p>Støtt menighetsbladet!</p>	 <p>FÅVANG SAG 2634 Fåvang - Tlf. 61 28 44 00</p>	<p>Ringebu; libris</p> <p>2630 Ringebu Tlf. 61 28 01 99 - ringebu@libris.no www.libris.no/ringebu</p>	<p>KIWI mini pris KIWI Ringebu • 61 28 05 19</p>
 <p>VIKEN GARTNERI 2634 Fåvang - tlf. 61 28 46 02 www.vikengartneri.com</p>	 <p>GEI GUDBRANDSDAL EL-INSTALLASJON AS VINSTRA 61 29 28 20 - RINGEBU 61 28 13 00 www.gei.no • www.elfag.no</p>	<p>Støtt menighetsbladet!</p>	 <p>Dale-Gudbrands Trykkeri a.s 2635 Tretten, tlf. 61 27 73 50 www.dg-trykk.no</p>
 <p>Borgen Handverk Øvre Borgen - 2634 Fåvang Tlf: 41 63 78 57 - E-post: rabor-h@online.no Husflidshåndverker www.busftid.no</p>	<p>DIN ANNONSE HER?</p>	<p>Marits fotterapi 2630 Ringebu • Tlf. 480 02 652</p>	<p>Støtt menighetsbladet!</p>

**Her er det plass til profilering for ditt firma!
Vær med og støtt menighetsbladet!**

HEIM OG KYRKJE

DØPTE

Ringebu:

05.06 Imre Avlestuen Sønsteli
(døpt i Sør-Fron kirke)
19.06 Mari Romsås
19.06 Sofia Pedersen Nymoen
19.06 Tora Haug Knudsen
19.06 Andreas Bergmo Solbakken
19.06 Bjørn Vegard Berget
19.06 Leon Kvigstadhagen
19.06 Odin Kvitrud
19.06 Sander Lorentz Olafsen
10.07 Sara Myhrhagen Pettersen
24.07 Karin Louise Stulen
28.08 Sofie Eikeseth Gunstad
28.08 Vilde Sandbu Aali

Fåvang:

22.05 Adrian Årnes
05.06 Ingrid Løkken (døpt i Orkdal kirke)
03.07 Johanne Marie Lønesløyken Ose
(døpt i Fåvangfjellets Sportskapell)
03.07 Svein Ola Lønesløyken Ose
(døpt i Fåvangfjellets Sportskapell)
03.07 Gustav Bergum Amrud
(døpt i Fåvangfjellets Sportskapell)
21.08 Frida Solbaken Åmodt

Venabygd:

12.06 Herman Solvang

VIELSER

Ringebu:

09.07 Andrea Fæste og Torfinn Belbo
09.07 Iselin Sletten Arnesen og
Ørjan Berntsen
16.07 Marthe Beate Grimstad og
Andre Granrud

Fåvang:

16.07 May Iren Bråstad og
Hans Roger Lien

Venabygd:

02.07 Stine Skodvin Røbech og
Kjetil Kvisvik Berthelsen
(viet i Venabygd fjellkapell)
06.08 Sylvia Marie Kobro og
Eivind Haancke-Olsen
(viet i Venabygd fjellkapell)

GRAVFERDER

Ringebu:

15.06 Astrid Steine f. 1934
17.06 Grete Synnøve Stalvik f. 1934
(bisettelse)
01.07 Brynhild Margrethe f. 1937
Salmakermoen
08.07 Kai Ståle Granlien f. 1962
12.07 Eva Sunniva Grann f. 1929
(bisettelse)
21.07 Arne Salmakermoen f. 1929
29.07 Einar Aasheim f. 1921
31.08 Mari Mæhlum f. 1929
06.09 Werner Bakken f. 1943

Fåvang:

26.08 Arne Stamnes f. 1961

Venabygd:

12.08 Eldri Haugstad f. 1929
08.09 Oddvar Løyken f. 1923

Konfirmantkullet 4. mai 1941

Bakerste rekke fra venstre: Hallvard Granlien, Sverre Lien, Egil Stulen, Odd Hagen, Nils Kr. Mæhlum, Arve Nilseng, Arne Djupdalen, Arne Gjerdingen, Ole Brandstad, Egil Karlstad, Per Løyken, Kristian Gjerdingen, Håvard Nordtorp, Arne Moen.

Midterste rekke fra venstre: Jon Røyen, Robert Granlien, Erik Frydenlund, Ivar Kroken, Arne Andersen, Bjørn Rognerud, Guri Høystad, Astrid Flaten, Astrid Dalbakk, Astrid Guttu, Else Mytting, Magnhild Odlo, Magnhild Sagstuen.

Fremste rekke fra venstre: Ragnhild Berg, Magnhild Røyen, Agnes Vardsveen, Kari Odloemoen, Signe Sveen, Synnøve Larsen, Agnes Salmakermoen, prest Bernhard Seland, Åse Opsahl, Helga Dokken, Anna Marie Lillerandklev, Marta Dalbu, Åse Ragnhild Brennhagen og Ragnhild Marstein.

Dette er 75-årskonfirmanter i 2016. Bildet er tatt under konfirmantførebuing på Gildesvollen, antagelig sist i april 1941. Fotografen er ukjent. Bilde som ble tatt konfirmasjonsdagen var ikke vanlig den gangen, så dette er et unikt bilde. Eier av bildet er Ingrid Mæhlum, enka etter Nils Kr. Mæhlum som er på bildet. Nils var en ung konfirmant, fylte 14 år i september 1941. En liten annen kuriositet som kan nevnes er han til venstre for Nils på bildet. Det er Odd Hagen, far til den mere kjente "Rimi-Hagen". Det kan også fortelles at den gangen ble ikke kullene delt konfirmasjonsdagen. Alle disse 40 ungdommene ble konfirmert i samme gudstjeneste.

Klokkene kaller til messe

OKTOBER:

02.10 19. søndag etter pinse

1100 Ringeby stavkirke, Tomten. Høsttakkefest, konfirmantpresentasjon
1100 Venabygd fjellkapell, Johannesson

09.10 20. søndag etter pinse

1100 Venabygd kirke, Johannesson. Høsttakkefest, konfirmantpresentasjon.
Kirkekaffe

16.10 21. søndag etter pinse

1100 Fåvang kirke, Johannesson.
Konfirmantpresentasjon
1100 Høgtun, Brekkom. Grendemesse
v/Tomten

23.10 22. søndag etter pinse

1100 Ringeby stavkirke, Tomten

30.10 Bots- og bønnedag

1100 Fåvang Barnehage. Grendemesse
v/Tomten

NOVEMBER:

06.11 Allehelgensdag

1100 Ringeby stavkirke, Tomten. Kirkekaffe
1100 Venabygd kirke, Johannesson.
Kirkekaffe
1900 Fåvang kirke, Tomten

13.11 25. søndag etter pinse

1100 Sør-Fåvang grendehus. Grendemesse
v/Johannesson

20.11 26. søndag etter pinse

1100 Fåvang kirke, Johannesson

27.11 1. søndag i advent

1100 Ringeby stavkirke, Tomten. Utdeling
av bok til 4-åringer

DESEMBER:

04.12 2. søndag i advent

1100 Fåvang kirke, Tomten. Utdeling av bok
til 4-åringer

11.12 3. søndag i advent

1100 Venabygd kirke, Johannesson.
Utdeling av bok til 4-åringer

18.12 4. søndag i advent

1100 Linåkertunet, Tomten
1100 Ringeby Eldresenter, Johannesson

24.12 Juleaften

1400 Fåvang kirke Johannesson
1400 Venabygd kirke, Tomten
1600 Ringeby stavkirke, Tomten

25.12 1. juledag

1100 Ringeby stavkirke, Johannesson
1100 Fåvang kirke, Tomten

Forbehold om feil og endringer.
Se annonsering i GD.

DEN NORSKE KIRKE Ringeby prestegjeld

Gateadresse Ringeby ungdomssenter
Postadresse Postboks 150, 2631 Ringeby
E-post postmaster@stavechurch.no
Internett www.stavechurch.no

Kirkekontoret

Mandag – fredag kl. 9 – 12 61 28 43 50
Telefaks 61 28 43 51
Kirkeverge Lars Smestadmoen 61 28 43 50
E-post: kirkeverge@stavechurch.no 907 38 508
Kontorsekretær Unni L. Tagestad 61 28 43 50
E-post: sekreter@stavechurch.no

Prestene

Sokneprest Ann Cathrin Opsann Tomten 61 28 43 58
E-post: sokneprest.ringeby@stavechurch.no
Kapellan Gunnar Johannesson 61 28 43 57
E-post: kapellan.ringeby@stavechurch.no

Privattelefoner

Sokneprest Ann Cathrin Opsann Tomten 995 71 552
Kapellan Gunnar Johannesson 911 13 438
Kirkeverge Lars Smestadmoen 907 38 508
Organist Lena Gallatin Løsnesløyken 902 30 755
Men.ped. Ann-Kristin Fauske Mathisen 941 96 018

Kirkene – kirketjenere

Ringeby stavkirke
Jan Helge Jonhaugen 902 50 496
Fåvang kirke
Niils Magne Mathisen 902 89 136
Venabygd kirke
Odd Arne Furusæter 975 07 976

Fellesrådet

Bjørge D. Karlstad, leder 995 15 015

Soknerådene

Ringeby: Øyvind Myhrsveen, leder 415 10 320
Fåvang: Stein Arve Solås, leder 911 82 460
Venabygd: Anne M. Jordbruen, leder 906 31 091

Menighetsbladet

Anne Jordbruen, Venabygd 906 31 091
annejord@hotmail.com
Olaug Widme, olaugwidme@gmail.com 480 68 441
Postadresse: Postboks 150, 2631 Ringeby
Bankkonto for bladpenger: 2095 19 54471

Grafisk produksjon:

Dale-Gudbrands Trykkeri a.s, 2635 Tretten
Tlf. 61 27 73 50 - www.dg-trykk.no

Visste du at:

Ringeby kommune på sine hjemmesider har informasjonsbrosjyre om helsetilbudet i Ringeby etter kriser og ulykker. Denne brosjyren sier litt om vanlige reaksjonsformer etter krise og ulykke og har råd om mestringsstrategier du kan ha nytte av. Dersom du skulle trenge akutt hjelp i en krise kan du henvende deg til kommunehelsetjenesten så de kan sammen med deg vurdere situasjonen og eventuelt tilrettelegge hjelp for deg.

Ringeby helsesenter tlf. 61 28 39 10
Legevakt, (kl. 1600-0800 og helg) tlf. 61 25 14 50
Politi tlf. 62 05 30 00
Prest tlf. 99 57 15 52

Neste nummer av Menighetsbladet kommer ut i første del av desember. Vi oppfordrer leserne til å bidra med stoff eller tips om aktuelle saker.

Frist for innlevering er 20.11 - 2016

Frelsesarmeen i Ringeby Møteprogram høsten 2016

Torsdag 22. september kl. 1800:
Festsamvær i Frelsesarmeen i Ringeby

**Søndag 30. oktober kl. 1800
på Ringeby Eldresenter:**

Festsamvær. Else og Hermann Wasa deltar

Alle er velkommen i Jesu navn!
Ringeby korps

Datakurs

Seniornett Ringeby samles til uformelt datakurs i Kaupanger hver tirsdag kl. 10.00 - 12.00 i vinterhalvåret. Seniornett ble startet i regi av Ringeby Pensjonistlag og vi har holdt på siden våren 2011.

Deltakerne fordeles i to grupper: Litt øvet/viderekomne, som holder til i Storsalen og ofte velger emner selv. Nybegynnere holder til i Kafeteriaen og starter med å bli kjent med PC, tastatur og bruk av Email. Vi samles til felles kaffepause. Det forutsettes at datamaskinene er ferdig installert og at du har opprettet en Email-adresse ved kursstart. Vi benytter Kommunens datanett under kursene.

Vi har nå kapasitet for nye medlemmer høsten 2016 og ønsker spesielt nybegynnere velkommen. Det blir detaljert info og masse repetisjoner. Kan bli nettbrettkurs på mandager til samme tid, avhengig av interesse, meld dere på.

Kursstart høsten 2016 er tirsdag 20. september kl. 10.00 i Kaupanger. Alle møter i Storsalen. Ta med kaffe og biteti.

For mer informasjon og påmelding kontakt Johannes Gråberg tlf. 995 29 961

Velkommen til Seniornett Ringeby!